

Björkudden 16 September 1883.

Lieber Pacius!

Ja, det är sant, vi ha blifvit gamla och tröga. Här sitta vi 3 mil från hvarandra, och Pacius har ej funnit en häst för att åka till Topelius, och Topelius har ej funnit en häst för att åka till Pacius. Jag vet ej annat råd, än att vi komma ridande. Dagarna gå, åren gå, och vi vänta förgäflres att blifva yngre. Liksom vi skulle hafva öfverflöd på gamla vänner! Pacius har sin trogna Nina, Topelius har

sin troqua Emilia, och bå-
da ha den ofundsvärda
lyckan att se sina andra
och tredje värar blomstra
omkring sig i barn och
barnabarn. Men ändå!
Lieber Papius, mitt hjerta
hänges vid dig, och jag är
glad, att du stundom
har en häghomst öfver
för mig. Sedan mer än
30 år ha vi upplevat för
mycket tillsammans, för att
det någonsin skulle kunna
na förätas. Våra ungdoms-
dovsvänner ha gått bort,
verlden har blivit tomare
kring oss. Under senare
hälften af mitt lif har
jag funnit några få,
Kauische Celler 8, som jag

kunnat akta högt och
hålla af, men endast två,
som varit likstämnda med
mig i den ideala uppfatt-
ningen af lifvet: Magnus
Wright och Fredrik Pacius.
Wright är borta, Pacius ö-
sterstär, — och kanske Carl
Gjöstrand...

Fyra män, som gått
bort under sista decenniet,
ha efterlemnat ett tomrum,
som icke fylles i vår tid.
Deruti äro de lika, i öfrigt
olika. Runeberg, universal-
snillet, har efterlemnat be-
undran; Snellman, klubban,
har kvarlemnat striden;
Lynneus, som var Finland
på sina aslar, är nästan
förgäten, och Borgström,

som skulle varit Lorenzo
af Medici, om han lefvat
i Florenz, skulle snart vara
lika förgäten, om ej de grö^{na}
^{det som}na prästerna skulle susa
hans namn för efterverlden.
När Pacius nedlagt sin
laktprins, skall han
hedras såsom en stor häs[?]
förare, hvilket eröfrat
Finland för sin konst, och
när Topelius sjungit ut, sk
la barnen knäppa sina
sina händer och bedja för
honour. Men om Pacius
har det gemensamt med
Runeberg och Topelius, att
hans visor lefa längre
än han själf, så gvar denna
Pacius något, som ingen af
de öfriga lemnas gvar,

Pacius 16. 9. 83

och det är en skola. Jag
 menar icke en musik-
 eller kompositions-skola,
 fastän Pacius icke saknat
 utmärkta lärjungas; jag
 menar en skola för upp-
 föttningar af storartad mu-
 sik, en skola för kärleken
 till ädel och upphöjd konst.
 Detta är den ton, som skall
 vibrera längst efter dig i
 vårt land. Jemför detta
 land med andra, som i
 öfrigt stå högt öfver vårt,
 och märk huru den stora
 och ädla musiken der
 har att kämpa sig fram
 genom så mycket musika-
 listiskt rojs! Men vårt fattig-
 ga land har från och ge-
 nom Pacius fått ett under-

bart gehör just för det upphöjda i musikern, så att detta för oss blifvit regel och hjertelust och eftertrådsdarns tringas att rätta sin stämning derefter.

Cygnæus brukade citera ordren: "Gud, gif mig stora tankar!" Och det är en wacker bön i all tidens och vår egen småaktighet, men bönen blir endast half, om man icke tillägger: "ödmjuka tankar". Esaias säger: "Alla dalas skola upphöjas och alla höjder förnedrade warda." Uppgör den saken med din Gud; för menniskor kan du vara lugn. Icke märklar efter - världen med våra fel och

Pacius 16-9-83.

brister, när hon en gång ställt
oss på vår plats i historien.
Antingen vi stå der i gips
eller brons eller om blott
en mur på stenens vitt-
nar om våra till hälften
förgåtna namn, är det visst,
att da våra svagheter äro
förglömda som fjolårets viss-
nade löf och endast stann-
men af vår lifsgerning står
grar för menniskor.

För Gud är det annat.
Der gäller för oss ingen an-
nan förgent, än Kristi
måttfärdighet, och söka vi
den, är det öfverflödigt
att sjelfve försöka lappa
våra fattiga trasor.

Lieber Pacius, plåga dig
icke sjelf med onyttiga be-

här på Björkuddar den 5 Jun
kunde jag ej få ut något
bud till Backas, emellan
dagen för utresan berodde
af vädret och jag först sa
na morgon fick säkert
bud att de skulle komma

Jag var i somras på 16
dagar upprest till Wasa
och Nykarleby, medföran
de min äldsta dotter
och min äldsta dotterdotter
På ångfartyget Vega reste
jag från Wasa en dag till
Sammaris med min bros-
son, August Jacii son,
hvilken flyttade dagen ef-
ter sitt bröllop med sin ung-
fru till Brahestad. Det var
ett ungt, treffligt par, och
de sågo lyckliga ut.

Puccini 16. 9. 83.

Auf Wiedersehen i Helsing-
fors! Var lugn och glad,
blomstra med dina barn-
barn! Lai gör jag. Helsa
hjärtligen Nina, Marie och
hennes barn! Min hustru
helsar eder likaså kärli-
gen. Anna, hoppas jag,
skola Bachas och Björkud-
den byta besök. Alltid
din tillgifvaste
L. J.